

II

(Icke-lagstiftningsakter)

INTERINSTITUTIONELLA AVTAL

INTERINSTITUTIONELLT AVTAL MELLAN EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN OM BÄTTRE LAGSTIFTNING

INTERINSTITUTIONELLT AVTAL

av den 13 april 2016

om bättre lagstiftning

EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA UNIONENS RÅD OCH EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ENATS OM FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 295, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentet, rådet och kommissionen (nedan kallade *de tre institutionerna*) är måna om ett lojalt och öppet samarbete under hela lagstiftningscykeln. I detta sammanhang erinrar de om de båda medlagstiftarnas jämlikhet enligt fördragen.
- (2) De tre institutionerna är medvetna om att de gemensamt har ansvar för att skapa högkvalitativ unionslagstiftning och för att se till att sådan lagstiftning inriktas på de områden där den har störst mervärde för Europas medborgare, att den så effektivt och ändamålsenligt som möjligt bidrar till att uppfylla unionens gemensamma politiska mål, att den är så enkel och tydlig som möjligt, att den inte reglerar i onödan eller orsakar administrativa bördor för medborgare, förvaltningar och företag, särskilt små och medelstora företag, och att den utformas så att den är lätt att införliva och tillämpa i praktiken och så att den stärker unionsekonomin konkurrenskraft och hållbarhet.
- (3) De tre institutionerna erinrar om att unionen enbart ska lagstifta om och i den utsträckning det är nödvändigt, i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen om subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.
- (4) De tre institutionerna påminner om de nationella parlamentens roll och ansvar enligt fördragen, protokoll nr 1 om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen och protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (5) De tre institutionerna är eniga om att analysen av en föreslagen unionsåtgärds eventuella "europeiska mervärde" och bedömningen av "kostnaden för utebliven europeisk integration" (*cost of non-Europe*) i avsaknad av åtgärder på unionsnivå bör beaktas fullt ut vid fastställandet av lagstiftningsagendan.
- (6) De tre institutionerna anser att offentliga samråd och samråd med berörda parter, efterhandsutvärdering av befintlig lagstiftning och konsekvensbedömningar av nya initiativ kommer att bidra till en bättre lagstiftning.
- (7) I syfte att underlätta förhandlingarna inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet och förbättra tillämpningen av artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt fastställs i detta avtal de principer i enlighet med vilka kommissionen kommer att samla in all nödvändig sakkunskap före antagandet av delegerade akter.

- (8) De tre institutionerna erinrar om att målen att förenkla unionslagstiftningen och minska regelbördan bör eftersträvas utan att det påverkar förverkligandet av unionens politiska mål enligt fördragen eller skyddet av den inre marknadens integritet.
- (9) Detta avtal kompletterar följande avtal och förklaringar om bättre lagstiftning, som de tre institutionerna kommer att följa fullt ut även i fortsättningen:
- Interinstitutionellt avtal av den 20 december 1994 – Påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter ⁽¹⁾.
 - Interinstitutionellt avtal av den 22 december 1998 om gemensamma riktlinjer för gemenskapslagstiftningens redaktionella kvalitet ⁽²⁾.
 - Interinstitutionellt avtal av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽³⁾.
 - Gemensam förklaring av den 13 juni 2007 om praktiska bestämmelser för medbeslutandeförfarandet ⁽⁴⁾.
 - Gemensam politisk förklaring av den 27 oktober 2011 från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om förklarande dokument ⁽⁵⁾.

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

I. GEMENSAMMA ÅTAGANDEN OCH MÅL

1. De tre institutionerna enas härmed om att verka för bättre lagstiftning genom en rad initiativ och förfaranden som fastställs i detta avtal.
2. De tre institutionerna, som erinrar om den vikt de lägger vid gemenskapsmetodens betydelse, är eniga om att de – vid utövandet av sina befogenheter och med iakttagande av de förfaranden som anges i fördragen – ska följa allmänna principer i unionsrätten, såsom demokratisk legitimitet, subsidiaritet och proportionalitet samt rättssäkerhet. De är även eniga om att främja enkelhet, tydlighet och enhetlighet vid utformningen av unionslagstiftning och att främja största möjliga öppenhet i lagstiftningsprocessen.
3. De tre institutionerna är överens om att unionslagstiftningen bör vara begriplig och tydlig, göra det möjligt för medborgare, förvaltningar och företag att enkelt förstå vilka rättigheter och skyldigheter de har, innehålla adekvata krav på rapportering, övervakning och utvärdering, undvika överreglering och administrativa bördor samt vara praktiskt genomförbar.

II. PROGRAMPLANERING

4. De tre institutionerna enas om att stärka unionens årliga och fleråriga programplanering i enlighet med artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen, som överläter till kommissionen att ta initiativ till årlig och flerårig programplanering.

Fleråriga planer

5. För att underlätta mer långsiktig planering kommer de tre institutionerna vid utnämningen av en ny kommission att utbyta synpunkter om de viktigaste politiska målen och prioriteringarna för de tre institutionerna inför den nya mandatperioden samt, om möjligt, om en preliminär tidsplan.

De tre institutionerna kommer, på kommissionens initiativ och när så är lämpligt, att utarbeta gemensamma slutsatser, som ska undertecknas av ordförandena för de tre institutionerna.

De tre institutionerna kommer, på kommissionens initiativ, att genomföra en halvtidsöversyn av de gemensamma slutsatserna och anpassa dem efter behov.

⁽¹⁾ EGT C 102, 4.4.1996, s. 2.

⁽²⁾ EGT C 73, 17.3.1999, s. 1.

⁽³⁾ EGT C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 145, 30.6.2007, s. 5.

⁽⁵⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 15.

Årlig programplanering – Kommissionens arbetsprogram och den interinstitutionella programplaneringen

6. Kommissionen kommer att inleda en dialog dels med Europaparlamentet, dels med rådet, både före och efter antagandet av sitt årliga arbetsprogram (nedan kallat *kommissionens arbetsprogram*). Denna dialog kommer att omfatta följande:

- a) Tidiga bilaterala diskussioner om initiativ för det kommande året kommer att äga rum före inlämnandet av ett skriftligt bidrag från kommissionens ordförande och förste vice ordförande, vilket tillräckligt detaljerat fastställer punkter av stor politisk betydelse för det kommande året och innehåller uppgifter om planerade tillbakadraganden av kommissionsförslag (nedan kallat *avsiktsförklaring*).
- b) Efter debatten om tillståndet i unionen, och innan kommissionens arbetsprogram antas, kommer Europaparlamentet och rådet att föra en diskussion med kommissionen på grundval av avsiktsförklaringen.
- c) En diskussion om kommissionens antagna arbetsprogram kommer att äga rum mellan de tre institutionerna i enlighet med punkt 7.

Kommissionen kommer att ta vederbörlig hänsyn till de synpunkter som framförs av Europaparlamentet och rådet i varje skede av dialogen, inklusive deras begäranden om initiativ.

7. Efter antagandet av kommissionens arbetsprogram och med utgångspunkt i detta kommer de tre institutionerna att diskutera initiativ för det kommande året och enas om en gemensam förklaring om årlig interinstitutionell programplanering (nedan kallad *den gemensamma förklaringen*), som ska undertecknas av ordförandena för de tre institutionerna. Den gemensamma förklaringen kommer att fastställa de allmänna målen och prioriteringarna för det kommande året och identifiera de punkter av stor politisk betydelse som, utan att detta påverkar de befogenheter som medlagstiftarna tilldelas genom fördragen, bör prioriteras i lagstiftningsprocessen.

Under hela året kommer de tre institutionerna att regelbundet kontrollera genomförandet av den gemensamma förklaringen. För detta ändamål kommer de tre institutionerna att delta i debatter om genomförandet av den gemensamma förklaringen i Europaparlamentet och/eller rådet under våren det ifrågavarande året.

8. Kommissionens arbetsprogram kommer att innehålla viktiga lagstiftningsförslag och andra förslag för det kommande året, inklusive upphävanden, omarbetningar, förenklingar och tillbakadraganden. För varje punkt kommer kommissionens arbetsprogram, i den mån uppgifter finns att tillgå, att innehålla information om den tilltänkta rättsliga grunden, typen av rättsakt, preliminär tidsplan för kommissionens antagande och annan relevant information om förfarandet, inbegripet uppgifter om arbetet med konsekvensbedömningar och utvärdering.

9. I enlighet med principerna om lojalt samarbete och om institutionell jämvikt kommer kommissionen, när den avser att dra tillbaka ett lagstiftningsförslag, oavsett om ett sådant tillbakadragande ska följas av ett reviderat förslag eller inte, att ange skälen för tillbakadragandet samt i förekommande fall lämna uppgift om tilltänkta efterföljande steg tillsammans med en exakt tidsplan samt genomföra ett lämpligt interinstitutionellt samråd på grundval av detta. Kommissionen kommer att ta vederbörlig hänsyn till och bemöta medlagstiftarnas ståndpunkter.

10. Kommissionen kommer att göra en snabb och ingående prövning av begäranden om förslag till unionsrättsakter som läggs fram av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 225 eller artikel 241 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

Kommissionen kommer att besvara sådana begäranden inom tre månader och uppge hur den tänker följa upp dem, genom att anta ett särskilt meddelande. Om kommissionen beslutar att inte lägga fram ett förslag med anledning av en sådan begäran, kommer den att för den berörda institutionen redovisa skälen till detta samt, om lämpligt, tillhandahålla en analys av möjliga alternativ och besvara alla frågor som tagits upp av medlagstiftarna med avseende på analyser om "europeiskt mervärde" och om "kostnaden för utebliven europeisk integration".

På begäran kommer kommissionen att redogöra för sitt svar i Europaparlamentet eller i rådet.

11. Under året kommer kommissionen att regelbundet informera om sin planering och ange skälen för eventuella dröjsmål med att lägga fram förslagen i sitt arbetsprogram. Kommissionen kommer regelbundet att rapportera till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av sitt arbetsprogram för det ifrågavarande året.

III. VERKTYG FÖR BÄTTRE LAGSTIFTNING

Konsekvensbedömningar

12. De tre institutionerna är överens om att konsekvensbedömningar bidrar till att förbättra unionslagstiftningens kvalitet.

Konsekvensbedömningar är ett verktyg som ska hjälpa de tre institutionerna att fatta välinformerade beslut men de kan inte ersätta politiska beslut i den demokratiska beslutsprocessen. Konsekvensbedömningar får inte leda till onödiga förseningar i lagstiftningsprocessen eller försämra medlagstiftarnas möjligheter att föreslå ändringar.

Konsekvensbedömningar bör behandla förekomsten, omfattningen och följderna av ett problem och frågan huruvida unionsåtgärder är nödvändiga eller inte. De bör kartlägga alternativa lösningar och om möjligt de potentiella kostnaderna och fördelarna på kort och lång sikt, genom att utvärdera de ekonomiska, miljömässiga och sociala konsekvenserna på ett integrerat och väl avvägt sätt med hjälp av både kvalitativa och kvantitativa analyser. Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen bör iaktas fullt ut, liksom de grundläggande rättigheterna. Konsekvensbedömningarna bör om möjligt även behandla "kostnaden för utebliven europeisk integration" samt den inverkan på konkurrenskraften och den administrativa börda som de olika alternativen medför, med särskild hänsyn tagen till små och medelstora företag (*Tänk småskaligt först*), digitala aspekter och territoriella konsekvenser. Konsekvensbedömningar bör grundas på exakt, objektiv och fullständig information och vara proportionella till sin omfattning och inriktning.

13. Kommissionen kommer att göra konsekvensbedömningar av de lagstiftningsinitiativ och övriga initiativ, delegerade akter och genomförandeåtgärder som förväntas få betydande ekonomiska, miljömässiga eller sociala konsekvenser. De initiativ som ingår i kommissionens arbetsprogram eller i den gemensamma förklaringen kommer som huvudregel att åtföljas av en konsekvensbedömning.

Inom ramen för sin egen konsekvensbedömning kommer kommissionen att genomföra ett så brett samråd som möjligt. Kommissionens nämnd för lagstiftningskontroll kommer att genomföra objektiva kvalitetskontroller av sina konsekvensbedömningar. De slutliga resultaten av konsekvensbedömningarna kommer att göras tillgängliga för Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten och kommer att offentliggöras tillsammans med yttrandena från nämnden för lagstiftningskontroll, när kommissionens initiativ antas.

14. Vid behandlingen av kommissionens lagstiftningsförslag kommer Europaparlamentet och rådet att fullt ut beakta kommissionens konsekvensbedömningar. För detta syfte ska konsekvensbedömningarna redovisas på ett sätt som underlättar Europaparlamentets och rådets utvärdering av de val som kommissionen gjort.

15. När Europaparlamentet och rådet anser att det är lämpligt och nödvändigt för lagstiftningsprocessen, kommer de att genomföra konsekvensbedömningar av betydande ändringar av kommissionens förslag. Europaparlamentet och rådet kommer som huvudregel att använda kommissionens konsekvensbedömning som utgångspunkt för sitt fortsatta arbete. Vad som ska utgöra en "betydande" ändring bör avgöras av respektive institution.

16. Kommissionen får på eget initiativ eller på uppmaning av Europaparlamentet eller rådet komplettera sin egen konsekvensbedömning eller utföra andra analyser som den anser vara nödvändiga. Härvid kommer kommissionen att ta hänsyn till all tillgänglig information, det stadium som nåtts i lagstiftningsprocessen och behovet av att undvika onödiga förseningar i denna process. Medlagstiftarna kommer att fullt ut beakta alla ytterligare uppgifter som kommissionen lämnar i detta sammanhang.

17. Var och en av de tre institutionerna ansvarar för att organisera arbetet med sina konsekvensbedömningar, inklusive interna organisatoriska resurser och kvalitetskontroll. De kommer regelbundet att samarbeta genom att utbyta information om bästa praxis och metoder för konsekvensbedömningar, så att varje institution ytterligare ska kunna förbättra sina egna metoder och förfaranden samt enhetligheten i det övergripande konsekvensbedömningsarbetet.

18. Kommissionens inledande konsekvensbedömning och eventuellt kompletterande konsekvensbedömningsarbete som institutionerna genomför under lagstiftningsprocessen kommer att offentliggöras innan lagstiftningsprocessen är till ända och kan sammantaget användas som utvärderingsunderlag.

Offentliga samråd och samråd med berörda parter samt återkoppling

19. Offentliga samråd och samråd med berörda parter utgör en väsentlig del i ett väl underbyggt beslutsfattande och i arbetet med att förbättra lagstiftningens kvalitet. Utan att detta påverkar de särskilda regler som ska tillämpas på kommissionens förslag enligt artikel 155.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kommer kommissionen, innan den antar ett förslag, att genomföra öppna och transparenta offentliga samråd och därvid säkerställa att villkoren och tidsfristerna för dessa offentliga samråd möjliggör bredast möjliga deltagande. Kommissionen kommer särskilt att verka för att små och medelstora företag och andra slutanvändare deltar direkt i samråden. Detta kommer att omfatta offentliga samråd via internet. Resultaten av offentliga samråd och samråd med berörda parter ska utan dröjsmål meddelas båda medlagstiftarna och offentliggöras.

Efterhandsutvärdering av befintlig lagstiftning

20. De tre institutionerna understryker vikten av största möjliga enhetlighet och konsekvens när de organiserar sitt arbete med att utvärdera unionslagstiftningens verkan, inklusive därmed sammanhängande offentliga samråd och samråd med berörda parter.

21. Kommissionen kommer att informera Europaparlamentet och rådet om sin fleråriga planering av utvärderingarna av befintlig lagstiftning och i möjligaste mån i den planeringen inbegripa deras önskemål om fördjupade utvärderingar av vissa politikområden eller rättsakter.

Kommissionens planering för utvärdering kommer att följa den tidtabell för rapporter och översyner som anges i unionslagstiftningen.

22. Inom ramen för lagstiftningscykeln bör utvärderingar av den befintliga lagstiftningens och politikens effektivitet, ändamålsenlighet, relevans, konsekvens och mervärde ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Till stöd för dessa processer enas de tre institutionerna om att, när så är lämpligt, i lagstiftningen fastställa krav på övervakning, utvärdering och rapportering och samtidigt undvika överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna. I förekommande fall kan sådana krav innefatta mätbara indikatorer som kan användas som utgångspunkt för insamling av information om lagstiftningens faktiska konsekvenser.

23. De tre institutionerna enas om att systematiskt överväga användning av översynsklausuler i lagstiftningen och att beakta den tid som krävs för genomförande och för insamling av information om resultat och konsekvenser.

De tre institutionerna kommer att överväga huruvida de ska begränsa tillämpningen av viss lagstiftning till en fastställd tidsperiod (s.k. *sunset clause*).

24. De tre institutionerna ska informera varandra i god tid innan de antar eller reviderar sina riktlinjer för verktygen för bättre lagstiftning (offentliga samråd och samråd med berörda parter, konsekvensbedömningar och efterhandsutvärderingar).

IV. LAGSTIFTNINGSSINSTRUMENT

25. Kommissionen ska, med avseende på varje förslag, i den motivering som åtföljer förslaget ge Europaparlamentet och rådet en förklaring till och en motivering av sitt val av rättslig grund och typ av rättsakt. Kommissionen bör vederbörligen beakta förordningars och direktivs skilda karaktär och verkningar.

Kommissionen ska i sina motiveringar även att förklara på vilket sätt de föreslagna åtgärderna är motiverade med hänsyn till subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna och hur de är förenliga med de grundläggande rättigheterna. Kommissionen ska även redogöra för räckvidden och resultaten av de offentliga samråd och samråd med berörda parter, konsekvensbedömningar och efterhandsutvärderingar av befintlig lagstiftning som den har genomfört.

Inför en ändring av den rättsliga grunden som medför en ändring från det ordinarie lagstiftningsförfarandet till ett särskilt lagstiftningsförfarande eller till ett icke-lagstiftningsförfarande kommer de tre institutionerna att utbyta synpunkter.

De tre institutionerna är eniga om att valet av rättslig grund är ett juridiskt beslut, som måste fattas på objektiva grunder vilka kan bli föremål för rättslig prövning.

Kommissionen ska fortsätta att fullt ut spela sin institutionella roll för att garantera att fördragen och rättspraxis från Europeiska unionens domstol respekteras.

V. DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

26. De tre institutionerna betonar den viktiga roll som delegerade akter och genomförandeakter har i unionsrätten. Om de används på ett effektivt och öppet sätt och i situationer där det är motiverat, är de ett viktigt verktyg för bättre lagstiftning, vilket bidrar till en enkel och aktuell lagstiftning som kan genomföras på ett effektivt och snabbt sätt. Det är lagstiftarens sak att bestämma huruvida och i vilken utsträckning delegerade akter eller genomförandeakter ska användas, inom de begränsningar som följer av fördragen.

27. De tre institutionerna inser behovet av anpassning av all befintlig lagstiftning till de rättsliga ramar som infördes i och med Lissabonfördraget, i synnerhet behovet av att ge hög prioritet åt en snabb anpassning av alla grundläggande akter som fortfarande hänvisar till det föreskrivande förfarandet med kontroll. Kommissionen kommer att föreslå den sistnämnda anpassningen senast vid utgången av 2016.

28. De tre institutionerna har enats om en gemensam överenskommelse om delegerade akter och de därmed sammanhängande standardfraserna (nedan kallad *den gemensamma överenskommelsen*), som fogas till detta avtal. I enlighet med den gemensamma överenskommelsen åtar sig kommissionen, för att öka insynen och stärka samråden, att inhämta all nödvändig sakkunskap innan den antar delegerade akter, inklusive genom samråd med medlemsstaternas experter och genom offentliga samråd.

När mer omfattande sakkunskap behövs i ett tidigt skede av förberedelsen av utkast till genomförandeakter, kommer kommissionen dessutom att, beroende på vad som är lämpligt, ta expertgrupper i anspråk samt genomföra riktade samråd med berörda parter och offentliga samråd.

För att säkerställa lika tillgång till all information ska Europaparlamentet och rådet få alla dokument samtidigt som medlemsstaternas experter. Experter från Europaparlamentet och från rådet ska systematiskt ges tillträde till de möten om förberedelse av delegerade akter som kommissionens expertgrupper håller och till vilka medlemsstaternas experter är inbjudna.

Kommissionen kan bjudas in till Europaparlamentets eller rådets möten för ett ytterligare åsiktsutbyte om förberedelsen av delegerade akter.

De tre institutionerna kommer att inleda förhandlingar utan onödigt dröjsmål efter det att detta avtal träder i kraft, i syfte att komplettera den gemensamma överenskommelsen med icke bindande kriterier för tillämpningen av artiklarna 290 och 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

29. De tre institutionerna åtar sig att senast vid utgången av 2017 och i nära samarbete upprätta ett gemensamt funktionellt register över delegerade akter, som på ett välstrukturerat och användarvänligt sätt tillhandahåller information i syfte att öka öppenheten, underlätta planeringen och möjliggöra spårbarhet i de olika skedena av en delegerad akts livscykel.

30. Vad beträffar kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter, enas de tre institutionerna om att inte införa ytterligare förfarandekrav i unionslagstiftningen som skulle ändra de kontrollmekanismer som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾. Kommittéer som utför sina uppgifter enligt det förfarande som införts genom den förordningen bör inte i den egenskapen tilldelas andra uppgifter.

31. Befogenheter får slås ihop, under förutsättning att kommissionen lämnar en objektiv motivering som är baserad på en innehållsmässig koppling mellan två eller flera befogenheter vilka fastställs i en och samma lagstiftningsakt, och om inget annat föreskrivs i akten i fråga. Samråd vid förberedelsen av delegerade akter tjänar också till att visa vilka befogenheter som anses vara innehållsmässigt kopplade till varandra. I sådana fall ska det i alla eventuella invändningar från Europaparlamentet eller rådet tydligt anges vilken specifik befogenhet invändningen avser.

VI. ÖPPENHET I OCH SAMORDNING AV LAGSTIFTNINGSPROCESSEN

32. De tre institutionerna konstaterar att det ordinarie lagstiftningsförfarandet har utvecklats på grundval av regelbundna kontakter i alla skeden av förfarandet. De förblir fast beslutna att ytterligare förbättra det arbete som utförts inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet i linje med principerna om lojalt samarbete, öppenhet, ansvarighet och effektivitet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

De tre institutionerna är i synnerhet eniga om att Europaparlamentet och rådet i egenskap av medlagstiftare ska utöva sina befogenheter på ett likställt sätt. Kommissionen ska spela en medlande roll genom att behandla de båda grenarna av den lagstiftande myndigheten lika, med full respekt för de roller de tre institutionerna tilldelats enligt fördragen.

33. De tre institutionerna kommer under hela lagstiftningsprocessen att regelbundet hålla varandra uppdaterade om sitt arbete, om pågående inbördes förhandlingar och om eventuella synpunkter de mottar från berörda parter, med användning av lämpliga förfaranden, inklusive dialog mellan de tre institutionerna.

34. Europaparlamentet och rådet är i egenskap av medlagstiftare eniga om vikten av att institutionerna upprätthåller nära kontakter redan innan de interinstitutionella förhandlingarna inleds, så att de får en bättre förståelse för varandras ståndpunkter. I detta syfte kommer de inom ramen för lagstiftningsprocessen att underlätta ömsesidigt utbyte av synpunkter och information, bland annat genom att regelbundet bjuda in företrädare för de andra institutionerna till informella diskussioner.

35. Europaparlamentet och rådet kommer för effektivitetens skull se till att deras behandling av lagstiftningsförslag samordnas på ett bättre sätt. I synnerhet kommer Europaparlamentet och rådet att jämföra vägledande tidtabeller för de olika steg som leder fram till det slutliga antagandet av varje lagstiftningsförslag.

36. När det är lämpligt kan de tre institutionerna enas om att samordna ansträngningarna för att påskynda lagstiftningsprocessen, samtidigt som de säkerställer att medlagstiftarnas befogenheter respekteras och lagstiftnings kvaliteten upprätthålls.

37. De tre institutionerna är överens om att informationen till de nationella parlamenten måste göra det möjligt för de sistnämnda att fullt ut utöva sina rättigheter enligt fördragen.

38. De tre institutionerna kommer att säkerställa öppenhet i lagstiftningsförfarandena på grundval av relevant lagstiftning och rättspraxis, inbegripet en lämplig hantering av trilaterala förhandlingar.

De tre institutionerna kommer att förbättra kommunikationen till allmänheten under hela lagstiftningscykeln och i synnerhet gemensamt tillkännage det framgångsrika resultatet av lagstiftningsprocessen i det ordinarie lagstiftningsförfarandet när de väl nått en överenskommelse, vilket kommer att ske genom gemensamma presskonferenser eller på annat lämpligt sätt.

39. För att underlätta spårbarheten när det gäller de olika stegen i lagstiftningsprocessen åtar sig de tre institutionerna att senast den 31 december 2016 identifiera sätt på vilka plattformar och verktyg kan vidareutvecklas för detta ändamål, i syfte att inrätta en gemensam specialiserad databas med information om hur arbetet med lagstiftningsärendena fortskrider.

40. De tre institutionerna erkänner vikten av att säkerställa att varje institution kan utöva sina rättigheter och uppfylla sina skyldigheter enligt fördragen så som dessa tolkas av Europeiska unionens domstol vad avser förhandlingar om och ingående av internationella avtal.

De tre institutionerna åtar sig att sammanträda inom sex månader efter detta avtals ikraftträdande för att förhandla fram förbättrade praktiska arrangemang för samarbete och informationsutbyte inom ramen för fördragen så som dessa tolkas av Europeiska unionens domstol.

VII. GENOMFÖRANDE OCH TILLÄMPNING AV UNIONSLAGSTIFTNINGEN

41. De tre institutionerna är överens om vikten av ett mer strukturerat inbördes samarbete för att bedöma unionsrättens tillämpning och effektivitet i syfte att förbättra den genom framtida lagstiftning.

42. De tre institutionerna framhäver nödvändigheten av att unionslagstiftningen tillämpas skyndsamt och korrekt i medlemsstaterna. Tidsfristen för införlivande av direktiv kommer att vara så kort som möjligt och i allmänhet inte längre än två år.

43. De tre institutionerna uppmanar medlemsstaterna att, när de antar åtgärder för att införliva eller genomföra unionslagstiftning eller för att säkerställa genomförandet av unionens budget, på ett tydligt sätt informera allmänheten om dessa åtgärder. När medlemsstaterna i anslutning till införlivandet av direktiv i nationell rätt beslutar att lägga till element som inte har någon koppling till den unionslagstiftningen, bör sådana tillägg göras identifierbara, antingen genom den eller de akter genom vilka införlivandet sker eller genom relaterade handlingar.

44. De tre institutionerna uppmanar medlemsstaterna att samarbeta med kommissionen för att samla in information och data som behövs för att övervaka och utvärdera genomförandet av unionsrätten. Med avseende på förklarande dokument som åtföljer anmälan av införlivandeåtgärder, erinrar de tre institutionerna om och betonar vikten av den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument ⁽¹⁾ och den gemensamma politiska förklaringen av den 27 oktober 2011 från Europaparlamentet, rådet och kommissionen om förklarande dokument.

45. Kommissionen kommer att fortsätta att årligen rapportera till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av unionslagstiftningen. Kommissionens rapport hänvisar, när så är relevant, till den information som nämns i punkt 43. Kommissionen kan tillhandahålla ytterligare information om hur genomförandet av en specifik rättsakt fortskrider.

VIII. FÖRENKLING

46. De tre institutionerna bekräftar sitt åtagande att oftare använda omarbetning som lagstiftningsteknisk metod för att ändra befintlig lagstiftning och att därvid fullt ut iakta det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter. Om en omarbetning inte är lämplig, kommer kommissionen så snart som möjligt efter antagandet av en ändringsakt att lägga fram ett förslag i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 20 december 1994 om en påskyndad arbetsmetod för officiell kodifiering av texter till rättsakter. Om kommissionen inte lägger fram ett sådant förslag, ska den ange skälen till detta.

47. De tre institutionerna åtar sig att främja de effektivaste lagstiftningsinstrumenten, såsom harmonisering och ömsesidigt erkännande, för att undvika överreglering och administrativa bördor och för att uppnå fördragens mål.

48. De tre institutionerna enas om att samarbeta för att uppdatera och förenkla lagstiftningen och för att undvika överreglering och administrativa bördor för medborgare, förvaltningar och företag, inbegripet små och medelstora företag, samtidigt som man säkerställer att lagstiftningens mål uppnås. I detta sammanhang enas de tre institutionerna om att diskutera denna fråga före den slutliga utformningen av kommissionens arbetsprogram.

Som ett bidrag till sitt program om lagstiftningens ändamålsenlighet och resultat (Refit-programmet), åtar sig kommissionen att varje år lägga fram en översikt, inklusive en årlig undersökning av bördorna, över resultaten av unionens insatser för att förenkla lagstiftningen och undvika överreglering och minska de administrativa bördorna.

På grundval av institutionernas konsekvensbedömningar och utvärderingsarbete samt synpunkter från medlemsstaterna och berörda parter, kommer kommissionen, med beaktande av unionsregleringens kostnader och fördelar, att i möjligaste mån kvantifiera den minskning av regelbördan eller den möjlighet till besparingar som enskilda förslag eller rättsakter för med sig.

Kommissionen kommer också att bedöma möjligheten att i Refit-programmet fastställa mål för minskningen av bördorna inom specifika sektorer.

IX. GENOMFÖRANDE OCH UPPFÖLJNING AV DETTA AVTAL

49. De tre institutionerna kommer att vidta nödvändiga åtgärder för att se till att de har de medel och resurser som krävs för ett korrekt genomförande av detta avtal.

50. De tre institutionerna kommer tillsammans och regelbundet att följa upp genomförandet av detta avtal, både på politisk nivå genom årliga samtal och på teknisk nivå inom den interinstitutionella samordningsgruppen.

X. SLUTBESTÄMMELSER

51. Detta interinstitutionella avtal ersätter det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 16 december 2003 ⁽²⁾ och den interinstitutionella gemensamma strategin för konsekvensanalys från november 2005 ⁽³⁾.

Bilagan till detta avtal ersätter 2011 års gemensamma överenskommelse om delegerade akter.

52. Detta avtal träder i kraft den dag då det undertecknas.

⁽¹⁾ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽²⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. april 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourg 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

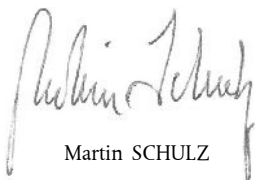
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburg, 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Īntocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. aprīla 2016.
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

Za Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

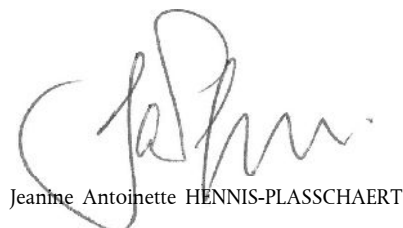
Za Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nōukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

Za Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Kommission puolesta
 På kommissionens vägnar

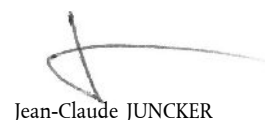
Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

BILAGA

Gemensam överenskommelse mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om delegerade akter**I. Omfattning och allmänna principer**

1. Denna gemensamma överenskommelse bygger på och ersätter 2011 års gemensamma överenskommelse om delegerade akter och införlivar den praxis som därefter utvecklats av Europaparlamentet och rådet. I överenskommelsen anges de praktiska arrangemang, överenskomna klargöranden och preferenser som tillämpas vid delegering av lagstiftningsbefogenhet enligt artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Enligt den artikeln ska en delegerings mål, innehåll, omfattning och varaktighet uttryckligen avgränsas i varje lagstiftningsakt som innehåller en sådan delegering (nedan kallad *den grundläggande akten*).
2. När Europaparlamentet, rådet och kommissionen (nedan kallade *de tre institutionerna*) utövar sina befogenheter ska de i överensstämmelse med förfarandena i EUF-fördraget samarbeta under hela förfarandet, för att säkerställa ett smidigt utövande av den delegerade befogenheten och en effektiv kontroll av denna befogenhet från Europaparlamentets och rådets sida. För detta ändamål ska lämpliga kontakter upprätthållas på administrationsnivå.
3. När de berörda institutionerna föreslår en delegering av befogenhet enligt artikel 290 i EUF-fördraget, eller när de delegerar sådan befogenhet, ska de, beroende på vilket förfarande som tillämpas för att anta den grundläggande akten, se till att i möjligaste mån använda sig av de standardfraser som anges i tillägget till denna gemensamma överenskommelse.

II. Samråd vid förberedelsen och utarbetandet av delegerade akter

4. När kommissionen förbereder utkast till delegerade akter ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat. Samråd ska i god tid genomföras med medlemsstaternas experter om varje utkast till delegerad akt som förbereds av kommissionens avdelningar (*). Utkasten till delegerade akter ska delges medlemsstaternas experter. Samråden ska genomföras i befintliga expertgrupper eller i särskilda möten med experter från medlemsstaterna, till vilka kommissionen ska skicka inbjudningar via samtliga medlemsstaters ständiga representationer. Det är medlemsstaterna som avgör vilka experter som ska delta. Medlemsstaternas experter ska erhålla utkastet till delegerade akter, den preliminära dagordningen och alla andra relevanta handlingar i tillräckligt god tid för att hinna förbereda sig.
5. I slutet av mötena med medlemsstaternas experter eller vid uppföljningen av dessa möten ska kommissionens avdelningar redogöra för sina slutsatser av diskussionerna och för hur de kommer att beakta experternas åsikter och hur de avser att gå vidare. Dessa slutsatser kommer att tas till mötesprotokollet.
6. Förberedelsen och utarbetandet av delegerade akter kan också innefatta samråd med berörda parter.
7. Om sakinnehållet i ett utkast till delegerad akt på något sätt ändras ska kommissionen ge medlemsstaternas experter möjlighet att lämna synpunkter på den ändrade versionen av utkastet till delegerad akt, om lämpligt skriftligen.
8. En sammanfattning av samrådsprocessen ska ingå i den motivering som fogas till den delegerade akten.
9. Kommissionen ska regelbundet göra vägledande förteckningar över planerade delegerade akter tillgängliga.

(*) Särdragen i förfarandet för att utarbeta tekniska standarder för tillsyn enligt ESA-förordningarna [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12), Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84)] kommer att beaktas utan att detta påverkar de samrådsarrangemang som fastställs i detta avtal.

10. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter, ska den se till att alla handlingar, inklusive utkastet till akterna, så snabbt som möjligt och samtidigt översänds till Europaparlamentet och rådet och till medlemsstaternas experter.
11. När Europaparlamentet och rådet bedömer det vara nödvändigt, får de skicka sina respektive experter till de möten i kommissionens expertgrupper, som arbetar med förberedelse av delegerade akter, till vilka medlemsstaternas experter inbjuds. Därför ska Europaparlamentet och rådet få del av planeringen för de kommande månaderna och bjudas in till samtliga expertmöten.
12. De tre institutionerna ska informera varandra om vilka funktionsbrevlådor som ska användas vid översändandet och mottagandet av alla dokument som rör delegerade akter. När det register som avses i punkt 29 i detta avtal har inrättats, ska det användas för detta syfte.

III. Former för översändande av dokument och fastställande av tidsperioder

13. Kommissionen ska genom en lämplig mekanism officiellt översända de delegerade akterna till Europaparlamentet och rådet. Säkerhetsskyddsklassificerade handlingar ska behandlas i enlighet med de olika institutionernas interna administrativa förfaranden, så att alla nödvändiga garantier ges.
14. För att Europaparlamentet och rådet ska kunna utöva sina rättigheter enligt artikel 290 i EUF-fördraget inom de tidsfrister som anges i varje grundläggande akt, får kommissionen inte översända delegerade akter under följande perioder:

— 22 december–6 januari.

— 15 juli–20 augusti.

Dessa perioder ska endast vara tillämpliga när fristen för invändningar grundas på punkt 18.

Dessa perioder ska inte gälla med avseende på delegerade akter som antas enligt det skyndsamma förfarande som föreskrivs i del VI i denna gemensamma överenskommelse. Om det skyndsamma förfarandet tillämpas för att anta en delegerad akt under en av de perioder som anges i första stycket, ska den tidsfrist för invändning som anges i den grundläggande akten inte börja löpa förrän perioden i fråga har löpt ut.

Senast i oktober året före val till Europaparlamentet ska de tre institutionerna enas om formerna för delgivning av delegerade akter under uppehållet i samband med valet.

15. Fristen för invändning ska börja löpa när samtliga officiella språkversioner av den delegerade akten har inkommit till Europaparlamentet och rådet.

IV. Delegeringens varaktighet

16. Den grundläggande akten får ge kommissionen befogenhet att anta delegerade akter tills vidare eller under en bestämd tidsperiod.
17. Om en bestämd tidsperiod föreskrivs, bör den grundläggande akten i princip medge att delegeringen av befogenheten förlängs genom en tyst överenskommelse med perioder av samma längd, om inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av varje period. Kommissionen ska utarbeta en rapport om den delegerade befogenheten senast nio månader före utgången av varje period. Denna punkt påverkar inte Europaparlamentets eller rådets återkallanderätt.

V. Europaparlamentets och rådets frister för att göra invändningar

18. Utan att det påverkar tillämpningen av det skyndsamma förfarandet bör den invändningsfrist som fastställs från fall till fall i varje grundläggande akt i princip vara minst två månader, med möjlighet till förlängning med två månader för varje institution (Europaparlamentet eller rådet) på dess initiativ.

19. Den delegerade akten får dock offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft innan invändningsfristen löper ut, förutsatt att både Europaparlamentet och rådet har meddelat kommissionen att de inte kommer att invända.

VI. Skyndsamt förfarande

20. Ett skyndsamt förfarande bör bara användas i undantagsfall, exempelvis när det gäller säkerhet, hälso- och säkerhetskydd eller yttre förbindelser, inklusive humanitära kriser. Europaparlamentet och rådet bör motivera valet av ett skyndsamt förfarande i den grundläggande akten. I den grundläggande akten ska det anges i vilka fall det skyndsamma förfarandet ska användas.
21. Kommissionen åtar sig att fullt ut informera Europaparlamentet och rådet om möjligheten att en delegerad akt kommer att antas i enlighet med det skyndsamma förfarandet. Så snart kommissionens avdelningar ser att en sådan möjlighet finns, ska de informellt förvarna Europaparlamentets respektive rådets sekretariat om detta via de funktionsbrevlådor som avses i punkt 12.
22. En delegerad akt som antagits i enlighet med det skyndsamma förfarandet ska träda i kraft utan dröjsmål och tillämpas så länge ingen invändning görs inom den frist som anges i den grundläggande akten. Om en invändning görs av Europaparlamentet eller rådet ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att den delgetts Europaparlamentets eller rådets beslut om att invända.
23. När kommissionen delger Europaparlamentet och rådet en delegerad akt som antagits i enlighet med det skyndsamma förfarandet, ska den motivera varför det förfarandet används.

VII. Offentliggörande i EUT

24. Delegerade akter ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, L-serien, först när fristen för invändningar har löpt ut, förutom då de omständigheter som anges i punkt 19 är för handen. Delegerade akter som antas i enlighet med det skyndsamma förfarandet ska offentliggöras utan dröjsmål.
25. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 297 i EUF-fördraget ska Europaparlamentets eller rådets beslut att återkalla en delegering av befogenhet, att göra invändningar mot en delegerad akt som antagits i enlighet med det skyndsamma förfarandet eller att motsätta sig en förlängd delegering av befogenhet genom tyst överenskommelse också offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, L-serien. Ett beslut om återkallelse ska träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
26. Kommissionen ska också i *Europeiska unionens officiella tidning* offentliggöra beslut om upphävande av delegerade akter som antagits i enlighet med det skyndsamma förfarandet.

VIII. Ömsesidigt informationsutbyte, särskilt vid återkallelse

27. När Europaparlamentet och rådet utövar sin rätt att tillämpa de villkor som fastställs i den grundläggande akten, ska de informera varandra och kommissionen.
28. Om Europaparlamentet eller rådet inleder ett förfarande som kan leda till att en delegering av befogenhet återkallas, kommer det att informera de båda andra institutionerna senast en månad innan beslutet om återkallelse fattas.

Tillägg

Standardformuleringar

Skäl

I syfte att ... [syfte], bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionsätt delegeras till kommissionen med avseende på ... [innehåll och tillämpningsområde]. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

Artikel (artiklar) om delegering av befogenheter

Kommissionen [ska anta/ges befogenhet att anta] delegerade akter i enlighet med artikel [A] med avseende på ... [innehåll och tillämpningsområde].

Följande stycke ska läggas till när det skyndsamma förfarandet tillämpas:

Om det, i fråga om ... [innehåll och tillämpningsområde], är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som anges i artikel [B] tillämpas på delegerade akter som antas enligt den här artikeln.

Artikel [A]

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

[varaktighet]

Alternativ 1:

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel/artiklarna ... ska ges till kommissionen tills vidare från och med den ... [den dag då den grundläggande lagstiftningsakten träder i kraft eller ett annat datum som fastställs av medlagstiftarna].

Alternativ 2:

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel/artiklarna ... ska ges till kommissionen för en period av ... år från och med den ... [den dag då den grundläggande lagstiftningsakten träder i kraft eller ett annat datum som fastställs av medlagstiftarna]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på ... år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

Alternativ 3:

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel/artiklarna ... ska ges till kommissionen för en period av ... år från och med den ... [den dag då den grundläggande lagstiftningsakten träder i kraft eller annat datum som fastställs av medlagstiftarna].
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel/artiklarna ... får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel/artiklarna ... ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrettat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Följande artikel ska läggas till när det skyndsamma förfarandet tillämpas:

Artikel [B]

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.
 2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel [A].6. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.
-